

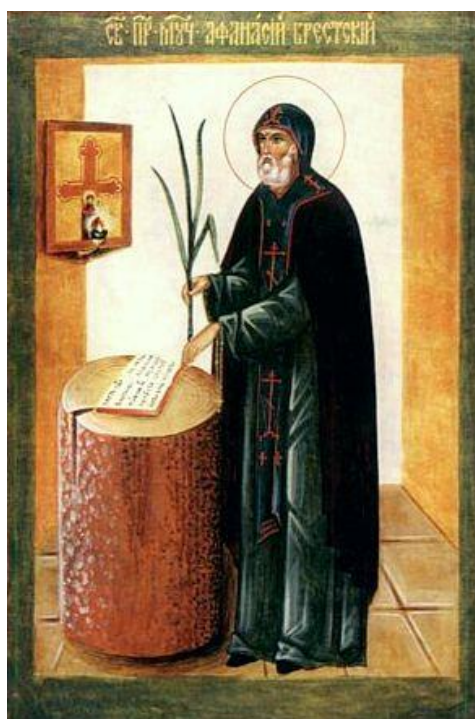
Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Восьма Неділя після
П'ятидесятниці (+
Знайдення Мощей
Священномученика
Афанасія, Ігумена
Берестейського)

Eighth Sunday after
Pentecost (+Uncovering of
the Relics of Hieromartyr
Athanasius, Abbot of Brest-
Litovsk)

Huitième dimanche après la
Pentecôte (+ Révéler des
Reliques de Hieromartyr
Athanasie, abbé de Brest-
Litovsk)

Pr. Ihor Kutash
ikutash@gmail.com

ЧИ Ж ХРИСТОС ПОДІЛИВСЯ?

«Тож благаю вас, браття, Ім'ям Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви всі говорили те саме, і щоб не було поміж вами поділення, але щоб були ви поєднані в однім розумінні та в думці одній!» (I Коринтян 1:10)

**Восьма Неділя після П'ятидесятниці (+ Знайдення Мощей
Священномученика Афанасія, Ігумена Берестейського)**

Читання Св. Письма (I Коринтян 1:10-18 і Матвія 14:14-22) у цю Восьму Неділю по П'ятидесятниці, 3 серпня (21 липня за юліанським календарем) 2014 р., чудово пов'язані поміж собою. Євангелія розповідає про співчуття Ісуса до величезного натовпу, який послідував за Ним до відокремленого місця, куди він пішов молитися. Він зцілював хворих їх і годував їх 5-ма хлібами і 2-ма рибами. Його наявність серед них принесла їм зцілення і поживу. А Павло звертається до проблеми сектантства в коринтській Церкві і завдає гостре питання: «Чи ж Христос поділився?» Він нагадував Християнам Коринта, що дари Господні зцілення і поживи (насамперед, духовної їжі) подані об'єднаній спільноті - спільноті, в якій єдність і різноманітність є двома сторонами однієї медалі. Вони зберігаються в

свободі, яка походить від Бога любові.

Трагічно, ця свобода, яка впливає з справжньої любові, часами була болісно відсутня в громадах, які сповідують Христа. Богослов'я, живе спілкування з Богом, яке охоплює і Його творіння, наших побратимів і посестер, істот планети Земля, занадто часто вироджується в ідеологію, у прихильність ідеям, а не Божественному Триєдиному Джерелу: Чия любляча Наявність повинен надихнути ідеї. А це вироджується у сектантство, яке зводить нанівець навчання любові цього Богослов'я.

Ця перспектива влучно сплітається із вчорашнім святкуванням на церковному календарі нерухомих Свят: Знайдення Мощей Священномученика, Св. Афанасія, Ігумена Берестейського Монастиря Св. Симеона Стовпника, що відбулося в 1649 р. Його життя і мученича смерть виявляють гріховні недоліки Християн, які зраджують своє покликання свідчити словами і і життям про Того, Який, помираючи на Хресті, молився за Своїх мучителів.

Афанасій народився незадовго до Берестейської унії в 1596, якою Єпископи Православної Церкви в Україні та Білорусі прийняли юрисдикцію Римського Єпископа за умови, що вони завжди будуть зберігати свою православну культуру і традиції. Багато хорошого в кінцевому підсумку виходять з цього союзу, в тому, що він сприяв серед українців здатність сприймати різноманітність, зберігаючи при цьому і єдність, набагато краще, чим знаходимо серед країн, де конфесійна єдність - пріоритетна і утримуються за рахунок різноманітності. Проте його історія позначена конфліктами й гнобленням - в першу чергу зі сторони політичних сил Речі Посполитої, які були (помилково) переконаний, що конфесійна єдність в сенсі приналежності до спільної церковної юрисдикції (до Риму) сприятиме забезпеченню політичної гармонії та сили.

Афанасій був вченим і дуже ревним послідовником Бога. Його віра привела його прийняти чернечий спосіб життя у традиційній йому православній спадщині. Він відповідав на тиск триматися лінії і вступати в Унію рішучою відмовою. Чим більший був тиск на православну паству тим більше зростало в Афанасія переконання, що прийняття Унії було б зрадою Бога.

Проминули декілька століть, доки представники як Римо-Католицької так Східної Православної конфесій виступили з заявою (у червні 1993 р.) на зустрічі в Баламанді в Лівані, окресливши того роду церковну єдність, яку так енергійно намагались здійснювати сили Речі Посполитої як недостатню і недостовірну, хоча церковні спільноти, які заіснували в результаті цього «уніатства» не повинні були бути змушені відмовлятися від їхнього особливого місця в Церкві, яка найкраще розуміється як єдність в різноманітності. Цю заяву можна розглядати як виконання пророцтва Св. Афанасія, що «Унія вимре», оскільки етосу богословської винятковості, який відіграв ключеву роль у створенні цієї Унії, таким чином, покладено край.

Тим не менш, цій смерті передувала його ж мученицька кончина, виконана властями польськими. Афанасій був звинувачений в підбурюванні до Хмельницького повстання 1648 і засуджений на смертну кару. Вирок був виконаний 5 вересня 1648 р. Бл. п. Митрополит Іларіон (Огієнко) розповідає, що солдата, якому був даний наказ розстріляти Ігумена охопили нарікання совісті, і він, плачучи, попросив у нього прощення. Афанасій простив і поблагословив його ([ось тут](#)).

Наступило поспішне поховання і аж у наступному літі, було знайдено нетлінне тіло Святого і відслужили Похоронні Відправи. Його шанували насамперед віряни Західної України та Польщі - навіть, як дехто каже, (приватно) і католики східного обряду, які цінували своєрідність їхньої традиції - в якості захисника Православ'я. (Про це свідчить популярність варіантів його імені: Опанас та Панас.)

У наш час, в якому замічаємо чудовий прогрес у відновленні початкової концепції Християнства як єдності в різноманітності, чудова заява Св. Августина з Гіппона Регія (354-430), цілком правильно, здобуває високу пошану: «У справах суттєвих, єдність; у несуттєвих, свобода; у всьому, любов». Таким чином, можна бачити, Афанасія, Ігумена Берестейського, який дещо втілював характеристики свого знаменитого покровителя, Афанасія з Нікейського Собору, про якого говорили: «Афанасій стоїть один проти світу» («Athanasius contra mundum»), в якості героя справжнього Християнства - такого, що не накидає доктрину і юрисдикцією силою, але цінує свободу совісті і молиться смиренно і щиро за «з'єднання всіх» та й енергійно проголошує і свідчить, разом з Апостолом Павлом: «ХРИСТОС НЕ ПОДІЛИВСЯ».

IS CHRIST DIVIDED?

“Now I plead with you, brethren, by the name of our Lord Jesus Christ, that you all speak the same thing, and that there be no divisions among you, but that you be perfectly joined together in the same mind and in the same judgment.”

(I Corinthians 1:10)

**Eighth Sunday after Pentecost
(+Uncovering of the Relics of
Hieromartyr Athanasius, Abbot of
Brest-Litovsk)**

The Scripture readings (I Corinthians 1:10-18 and Matthew 14:14-22) for this Eighth Sunday after Pentecost, August 3 (July 21 on the Julian calendar), 2014, are wonderfully linked. The Gospel tells of Jesus' compassion for the huge crowd that followed Him to the lonely place He had gone to pray. He healed their sick and fed them with 5 loaves of bread and 2 fishes. His presence among them brought them healing and nourishment. Paul addresses the problem of sectarianism in the Corinthian Church and asks the poignant question: “Is Christ divided?” This was to remind the Christians of Corinth that the Lord's gifts of healing and nourishment (above all, spiritual food) are given to a unified community – a community in which unity and diversity are two sides of the

CHRIST EST-IL DIVISÉ?

«Je vous exhorte, frères, par le nom de notre Seigneur Jésus Christ, à tenir tous un même langage, et à ne point avoir de divisions parmi vous, mais à être parfaitement unis dans un même esprit et dans un même sentiment.» (I

Corinthiens 1:10)

**Huitième dimanche après la Pentecôte
(+ Révéler des Reliques de Hieromartyr
Athanasie, abbé de Brest-Litovsk)**

Les lectures de l'Écriture (I Corinthiens 1:10-18 et Matthieu 14:14-22) pour ce Huitième Dimanche après la Pentecôte, le 3 août (21 juillet au calendrier julien), 2014, sont merveilleusement liées. L'Évangile parle de la compassion de Jésus pour la foule immense qui L'a suivi à l'endroit solitaire où Il s'est allé prier. Il guérit les malades et les a nourris avec 5 pains et 2 poissons. Sa présence parmi eux les a amenés la guérison et la nourriture. Paul aborde le problème du sectarisme dans l'Église de Corinthe et pose la question poignante: «Le Christ est-il divisé?» Ce fut pour rappeler aux chrétiens de Corinthe que les dons du Seigneur de la guérison et de la nourriture (surtout la nourriture spirituelle) sont donnés à une communauté unifiée - une communauté dans laquelle l'unité et la

same coin. They are preserved in the freedom which comes from the God of love.

Tragically this freedom, which flows from authentic love, has at times been painfully absent in communities which proclaim Christ. Theology, a living relationship with God, which embraces His creatures, our fellow beings of planet earth, has all too often degenerated into an ideology, a commitment to ideas rather than the Divine Triune Source, Whose loving Presence ought to inspire the ideas. And this degenerates into sectarianism which negates the loving message of that theology.

This perspective links well with yesterday's commemoration on the Church calendar of fixed Feasts: the Uncovering of the Relics of the Hieromartyr, St. Athanasius, Abbot of the Brest Litovsk Monastery of St. Simeon the Stylite which took place in 1649. His life and martyr's death bear testimony to the sinful shortcomings of Christians who betray their vocation to bear witness, by their words and their lives, to the One Who prayed for His tormentors as He was dying upon the Cross.

Athanasius was born just before the Union of Brest in 1596, by which the Bishops of the Orthodox Church in Ukraine and Belarus entered into the jurisdiction of the Bishop of Rome with the proviso that they would always retain their Orthodox culture and traditions. Much good would eventually come from this Union, in that it fostered among Ukrainians an ability to accept diversity, while keeping unity, to a much greater degree than is found among nations where confessional unity is stressed and maintained at the expense of diversity. Nonetheless its early history was marked by conflict and oppression – primarily by political powers of the Polish Commonwealth who were (mistakenly) persuaded that confessional unanimity in the sense of adherence to a common Church jurisdiction (Rome) would insure

diversité sont les deux faces d'une même médaille. Elles sont maintenues dans la liberté qui vient de l'amour de Dieu.

Malheureusement cette liberté, qui découle de l'amour authentique, a parfois été douloureusement absente dans les communautés qui proclament Christ. La Théologie, une relation vivante avec Dieu, qui embrasse ses créatures, nos semblables de la planète Terre, a trop souvent dégénéré en une idéologie, un engagement pour des idées plutôt que la Source Divine Trinitaire, Dont Sa présence aimante doit inspirer les idées. Et celle-ci dégénère dans le sectarisme qui annule le message d'amour de cette Théologie.

Cette perspective se lie bien avec la commémoration d'hier sur le calendrier de l'Église de Fêtes fixes: la Découverte des Reliques du Hieromartyr, Saint Athanase, Abbé du Monastère du Brest -Litovsk de Saint-Siméon le Stylite, qui a eu lieu en 1649. Sa vie et sa mort martyre montrent des lacunes coupables de chrétiens qui trahissent leur vocation à témoigner, par leurs paroles et leurs vies, à Celui qui a prié pour ses bourreaux comme Il était mourant sur la Croix.

Athanasie est né juste avant l'Union de Brest en 1596, par lequel les Évêques de l'Église orthodoxe en Ukraine et le Bélarusse sont entrés dans la juridiction de l'Évêque de Rome à la condition qu'ils conserveraient toujours leur culture et traditions orthodoxes. Beaucoup de bien finirait par venir de cette Union, en ce qu'elle favorise chez les Ukrainiens une capacité à accepter la diversité, tout en gardant l'unité, à un degré beaucoup plus élevé que l'on trouve parmi les nations où l'unité confessionnelle est souligné et maintenues au détriment de la diversité. Le début de son histoire a néanmoins été marqué par les conflits et l'oppression - surtout par les pouvoirs politiques du Commonwealth polonais qui étaient (à tort) persuadés que l'unanimité confessionnelle dans le sens de l'adhésion à une juridiction de l'Église commune

political harmony and strength.

Athanasius was a scholar and very much a zealous follower of God. His faith led him to adopt the monastic way of life within his traditional Orthodox heritage. He responded to pressure to toe the line and join the Union with firm rejection. The more pressure was exerted upon the Orthodox flock the more Athanasius came to believe that accepting the Union would be a betrayal of God.

It would be several centuries until representatives of both the Roman Catholic and the Eastern Orthodox communions would issue a statement (in June of 1993) at a meeting in Balamand, Lebanon, declaring the sort of ecclesiastical unity so vigorously pursued by the powers of the Polish Commonwealth to be inadequate and inauthentic, although the Church bodies which resulted from this “uniatism” were not to be forced to abandon their distinctive place in the Church, which is best understood to be a unity in diversity. This declaration may be seen as the fulfilment of St. Athanasius’ prophesy that “the Unia will die out”, since the ethos of theological exclusivism which played an important role in the creation of that Union was thus put to rest.

However, this death was preceded by his own death as a martyr, executed by the Polish authorities. Athanasius had been accused of abetting the Khmelnytsky uprising of 1648 and sentenced to death. The sentence was carried out on September 5, 1648. Metropolitan Ilarion (Ohienko), of blessed memory, recounts that the soldier who was given the order to shoot the Abbot was overcome by conscience, and, weeping, asked him for forgiveness. Athanasius forgave and blessed him ([click here](#)).

There was a hasty interment and it was not until the next summer that the Saint’s incorrupt body was found and funeral services were celebrated. He was venerated primarily by the faithful of

(Rome) assurerait l'harmonie et la force politique.

Athanase était un érudit et très zélé disciple de Dieu. Sa foi l'a conduit à adopter le mode de vie monastique dans son héritage orthodoxe traditionnelle. Il a répondu à la pression de suivre la ligne et entrer dans l'Union avec le rejet ferme. Plus la pression a été exercée sur le troupeau orthodoxe plus Athanase est venu à croire que l'acceptation de l'Union serait une trahison de Dieu.

Il serait plusieurs siècles jusqu'à ce que les représentants des communions catholique romaine et les orthodoxes publieraient une déclaration (en juin 1993) lors d'une réunion à Balamand, au Liban, en déclarant le type de l'unité ecclésiastique si vigoureusement poursuivie par les pouvoirs du Commonwealth polonais est inadéquate et inauthentique, bien que les organismes de l'Église qui ont résulté de ce «uniatisme» ne devaient pas être contraints d'abandonner leur place particulière dans l'Église, qui est le mieux comprise comme une unité dans la diversité. C'est possible de voir cette déclaration comme l'accomplissement de la prophétie du Saint Athanase que «la Unia s'éteindra», car la philosophie de l'exclusivisme théologique qui a joué un rôle important dans la création de cette Union a donc été mise au repos.

Cependant, cette mort a été précédée par sa propre mort comme un martyr, exécuté par les autorités de la Pologne. Athanase avait été accusé de complicité le soulèvement de Khmelnytsky 1648 et condamné à mort. La sentence a été exécutée le 5 septembre 1648. Le Métropolitain Hilarion (Ohienko), de mémoire bénie, raconte que le soldat qui a été donné l'ordre de tirer l'Abbé a été surmonté par la conscience, et, pleurant, lui a demandé pardon. Athanase a l'a pardonné et l'a béni ([cliquez ici](#)).

Il y avait une inhumation précipitée et il a fallu attendre l'été prochain que le corps

Western Ukraine and Poland – even, apparently, (privately) by Catholics of the Eastern rite who valued the distinctiveness of their tradition – as a defender of Orthodox Christianity. (This is shown by the popularity of variations of his name: Opanas and Panas.)

In our times, which have seen wonderful progress in the restoration of the original vision of Christianity as a unity in diversity, the marvelous statement by St. Augustine of Hippo (354-430) is, most appropriately, held in high regard: “In essentials, unity; in non-essentials, liberty; in all things, charity.” Thus it is possible to see St. Athanasius, the Abbot of Brest-Litovsk, who somewhat embodied the characteristics of his illustrious patron Saint, Athanasius of the Council of Nicea, of whom it was said: “Athanasius stands against the world” (“Athanasius contra mundum”), as a hero of genuine Christianity – the sort that does not impose doctrine and jurisdiction by force, but values liberty of conscience and prays humbly and sincerely for “the union of all” and vigorously proclaims and witnesses, together with St. Paul: “CHRIST IS NOT DIVIDED”.

intact de la Saint a été trouvé et les Services funéraires ont été célébrés. Il était vénéré principalement par les fidèles de l'Ukraine occidentale et la Pologne - même, apparemment (privé) par les catholiques de rite oriental qui appréciait le caractère distinctif de leur tradition - en tant que défenseur de la Chrétienté orthodoxe. (Ceci est illustré par la popularité des variations de son nom: Opanas et Panas.)

De nos jours, qui ont vu des progrès merveilleux dans la restauration de la vision originelle du christianisme comme une unité dans la diversité, la déclaration merveilleuse par Saint-Augustin d'Hippone (354-430) est, très appropriée, tenu en haute estime: «En l'essentiel, l'unité; dans les non-essentiels, la liberté; en toutes choses, la charité», il est donc possible de voir Saint- Athanase, l'Abbé de Brest-Litovsk, qui incarnait un peu les caractéristiques de son illustre patron Saint Athanase du Concile de Nicée, dont il a été dit: «Athanase se dresse contre le monde» («Athanasius contra mundum»), comme un héros de véritable christianisme - le genre qui n'impose pas de doctrine et de la appartenance par la force, mais les valeurs de liberté de conscience et prie humblement et sincèrement pour «l'union de tous» et proclame vigoureusement et témoins, avec Saint Paul: «CHRIST N'EST PAS DIVISÉ».

Le 11 août 2014